

Què li hauria agradat escoltar a Torras i Bages en la trobada de capellans?

Dm, 12/04/2016 per Catalunya Religió
[El Pont del Diable](#)

En les trobades sacerdotals com la que es va fer [aquest dilluns a Vic](#) tothom està content. Als capellans els agrada trobar-se, especialment entre companys de seminari. A més, són misses gràficament molt agràides. Però sempre hi ha un però. I un dels temes que comentaven bona part dels capellans és que, precisament recordant **Josep Torras i Bages**, apòstol de la predicació en la llengua del poble, el cardenal **Benianimo Stella** no fes cap menció a la llengua del patriarca ni al motiu de la trobada.

És habitual que les personalitats vaticanes que visiten Catalunya facin alguna salutació en català, seguint el mateix [exemple](#) del papa **Benet XVI** a la Sagrada Família (que no només va saludar, sinó que va pronunciar en català una bona parrafada i davant de totes les autoritats estatals).

Es tracta d'una petita frase o d'un comentari que ja acostuma a fer content a tothom, perquè s'entén perfectament que un italià que ha estat nunci a Llatinoamèrica, quan vingui a Catalunya s'adreça a la gent en castellà. És només el gest el que va faltar. A Barcelona hem sentit molts monsenyors vaticans disculpant-se en començar una conferència dient que no parlen "la bella llengua catalana". Se l'aplaudeix i tots contents.

El cardenal Stella és una bona persona, tot i ser diplomàtic de carrera, com a dir el mateix arquebisbe **Joan Josep Omella** en presentar-lo. Un company de la plenària de la Congregació per als Bisbes. I un fidel seguidor del papa **Francesc**, a qui en la seva conferència gairebé va tractar de venerable. Per tant, no se li pot donar la culpa d'una manca de sensibilitat lingüística. Si que és pot fer amb l'actual nunci a Espanya, **Renzo Fratini**, del qui consta que ha posat objeccions a utilitzar públicament el català perquè "se entendería como una cuestión política". En aquesta ocasió és evident que el problema és que ningú va fer la feina de situar Stella en el tema lingüístic, sempre tan sensible.

I va quedar una mica estrany que en la trobada per commemorar el centenari de Torras i Bages, Stella no fes ni una referència al Patriarca català. No hauria costat

res que, per exemple, li haguessin suggerit quatre notes redactades per un monsenyor vaticà com **Valentí Miserachs**. De fet, en la celebració, qui es va mullar més per defensar la figura de Torras i Bages, en totes les dimensions polítiques i espirituals, va ser precisament el seu actual successor a la seu de Vic, **Romà Casanova**. Curiosament, el mateix bisbes que no va tenir una entrada triomfal a Vic entre els sector catalanistes quan va ser nomenat el 2003.

El cardenal Stella va repartir la comunió precisament davant la tomba de Torras i Bages i just sobre la làpida del bisbe **Ramon Masnou**. Segur que al venerable Torras i Bages li hauria agradat sentir en boca del seu hoste algunes paraules en català. Una demanada que no arriba a la categoria de miracle que s'espera del patriarca de Catalunya.

Començar la missa "En el nombre del Padre, del Hijo i del Espíritu Santo", no és el mateix que començar-la dient el mateix amb la llengua que la mare et va ensenyar el Parnostre.